

Scholz a Merkelová bez kreditu v Moskvě

- CZ24 News | 16. prosince 2022

NEMECKO: Bývalá kancléřka Angela Merkelová fakticky přiznala, že v minských dohodách z let 2014 a 2015 hrála s Ruskem špatnou hru.

Kancléř Olaf Scholz před několika dny na ceremonii k 70. výročí založení Německého hospodářského výboru pro východoevropské hospodářské vztahy vyjádřil naději, že po skončení války na Ukrajině Rusko „požádá“ Německo o obnovení hospodářských vztahů.

Ruské ministerstvo zahraničí k tomu zveřejnilo jasné prohlášení, které bylo v německých médiích potlačováno nebo bagatelizováno. Moskva tedy není v žádném případě připravena a ochotna vrátit se ke svému dřívějšímu vztahu s Německem.

Z jednání o Minských dohodách

Má to dva velmi pochopitelné důvody: Za prvé, militantně protiruský kurz vazalské vlády podřízené USA v Berlíně, jejímž kancléřem je Scholz a politické kompetence má z titulu svého úřadu. Ukazuje Scholzovu aroganci a ztrátu reality, když věří, že Rusové by po válce prosili o německou přízeň. Neudělají to, protože si velmi dobře všimli nedávných prohlášení Angely Merkelové o její roli v ukrajinském konfliktu.

Merkelová se proto vědomě a ochotně zapojila do toho, aby režim v Kyjevě, který z Ukrajiny udělal chudobinec v Evropě, dostal po roce 2015 více času na přezbrojení a orientaci na NATO. Bývalá kancléřka fakticky přiznala, že v minských dohodách z let 2014 a 2015 hrála s Ruskem špatnou hru. S tímto a Scholzovou protiruskou politikou a „semaforem“ ztratilo Německo, za které Putin kdysi s velkým nasazením vedl kampaň, veškerou důvěryhodnost u moskevského vedení.

Bývalá kancelárka Angela Merkelová fakticky priznala, že v Minských dohodách z rokov 2014 a 2015 hrala s Ruskom nesprávnou hru (foto).

Situaci zhoršuje skutečnost, že předseda CDU Merz nyní také požaduje dodávky německých tanků pro Ukrajinu. V nedávném prohlášení se Oskar Lafontaine správně ptá: **„Kam to má vést?“. Tato jednostranná politika konfrontace v Berlíně již pro mnoho milionů Němců vede k mnohem vyšším cenám energií a dalším materiálním ztrátám. Neméně špatná je však ztráta důležitého dobrého vztahu s největším evropským kulturním národem.**

„Abychom nezapomněli: Byla to okupační mocnost Ruska, která po znovusjednocení zcela opustila Německo. A právě okupační mocnost, USA, zůstala a její vedení se, jak se zdá, nevyhýbá válce s Ruskem na evropském bojišti. „Kam to povede?“ - tuto otázku si musí položit všichni Němci, kteří jsou stále při smyslech,“ dodává Oskar Lafontaine.

[ZDROJ](#)

Překlad: FB První Zpravy